

Divdabja teiciens

1. Atzīmē ar X , vai apgalvojums ir pareizs!

Apgalvojums	Jā	Nē
Divdabja teiciens ir īpašs savrupinājuma veids, ko veido divdabis un vārds vai vārdi, kas to paskaidro.	X	
Divdabja teicienu var veidot viens pats divdabis.		
Divdabja teicienu teikumā atdala ar komatiem.		
Divdabja teicienā ietilpst izteicējs.		
Divdabja teicienu neveido divdabis kopā ar pašgvārdu.		
Divdabji ar izskanām -dams, -dama var veidot divdabja teicienu.		
Divdabji ar izskanām -ams, -ama var veidot divdabja teicienu.		
Divdabji, kas beidzas ar -is, -usi, -ies, -usies, var veidot divdabja teicienu.		
Divdabji, kas beidzas ar -ot, -oties, nevar veidot divdabja teicienu.		
Divdabja teiciens paskaidro vai precīzē kādu teikuma locekli, visbiežāk – izteicēju.		
Divdabja teiciens var atrasties teikuma sākumā, starp teikuma vārdiem vai teikuma beigās.		
Divdabja teicienu var veidot divdabji -ošs, -oša.		
Divdabja teicienā ietilpst teikuma priekšmets.		

2. Atzīmē divdabjus, kuri var veidot divdabja teicienu!

skrienošs	līmēdams	uzkāpis	lasāms	steidzams	nopirkuši	ņaudoši
noskrējis	līmējams	uzkāpjot	izlasījis	steidzoties	pērkot	ņaudot
skrienot	uzlīmējis	kāpelējošs	lasot	steigdamās	pērkami	ņaudam

3. Izraksti no teikuma divdabja teicienu!

Ienācis virtuvē, tētis ieslēdza kafijas aparātu.

Sajutusi kafijas smaržu, arī mamma ieradās brokastīs.

Mēs ar brāli gaidījām brīdi, kad, ātri izplatīdamās, dzīvokli pārņems pankūku smarža.

Kad tas brīdis pienāca, arī mēs beidzot atstājām siltās gultas un, vēl tērpušies pidžamās, pievienojāmies vecākiem.

Novērtējot svētdienas rīta mieru, ģimene nesteidzīgi brokastoja.

Ģimenes klātbūti izbaudīja arī kaķene Frīda, ik pa brītiņam pieglauzdamās te pie viena, te cita mājinieka kājām.

4. Pārraksti teikumus, liekot nepieciešamās pieturzīmes!

- 1.Todien pirmo reizi šajā gadā izlidoja tauriņi sāka kurkstēt vardes bet zālīte dīga ar skaņu trinkšķēdama
- 2.Mēs ar kaimiņu lielumu pavasara darbu apdarījuši sēdējām pie galda ābeļdārzā
- 3.Tajā brīdī mūsu sarunu iztraucēja kāds par sevi atgādinošs mākonelis uzsijādams parupju friziermigliņu tāpēc dabūjām slēpties malkassķūņa dzīlumā
- 4.Būdam par kaimiņu pusgadu vecāks mēģināju tēlot tādu kā viszinošu sirmgalvi kuram pēc jaunības dienu trakumiem nu pilnīgi viss ir skaidrs
- 5.Nevilšus mūsu sirdis atmaiga un mēs atcerējāmies savu skolas laiku
- 6.Kaimiņam vislielākās grūtības esot sagādājusi pilnīgi nevajadzīgo komatu likšana rakstu darbos bet es vēl līdz šim laikam runājot par algebru nesaprotu kāpēc $a+b=b+a$?
(Pēc Jāņa Teibes "Starp citu, kaimiņ...")